

Відходив поїзд

Дмитро Павличко

Відходив поїзд. У вікні
Махала дівчинка рукою
І плакала. Нащо мені
Її сльози й несупокою –
Я ж з іншою прощався там,
Я проводжав дівча веселе;
Чого ж це над моїм життям
Чужа печаль полотна стеле?!
Чого це я забув давно
Свою товаришку погожу,
А те заплакане вікно
Забути я ніяк не можу?!
Чия душа, як сирота,
Зверталася до незнайомих,
Куди ж то кличе крізь літа
Її руки прощальний помах?!